

DE DAG VAN HET KALF

Komedie in vier bedrijven

door

ARIS BREMER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE DAG VAN HET KALF** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ARIS BREMER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN: (in volgorde van opkomst)

VODDEMARIE - vrouw ca 45 jaar; selecteert afval; politiek actief; fel kritisch maar humoristisch en onafhankelijk; excentriek maar niet onverzorgd uiterlijk

XANDER - een jongeman, ca 28 jaar; innemend maar onopvallend, blond en tikkeltje mollig

BOTNEK - ca 40 jaar; politiefunctionaris; eerlijk en humorloos rechtlijnig

MATTIE v.d. SPEK - ca 25 jaar; serveerster; onopvallend knap; slim en stil

BELLA v.d. SPEK - ca 22 jaar; halfzuster van Mattie; opvallend gekleed en opgemaakt; brutaal maar oppervlakkig

BOLLE v.d. SPEK - ca 50 jaar; uitbater van Het Verdronken Kalf; vader van Mattie en Bella; wat dik en traag; onder de invloed van zijn vader

vd SPEK SENIOR - ca 80 jaar; wethouder en ex-boer; dominant en egocentrisch

PIEN - ca 40 jaar; journaliste bij de Bode; ontevreden over haar afhankelijkheid

KALLEE - ca 60 jaar; zij is schoolhoofd en lid van menig bestuur; droomt van erkenning en drinkt port

DECOR:

Een terras op het plein in het centrum van een provincieplaatsje. Links de entree van "Het Verdronken Kalf", tafels en stoeltjes achter enkele slaapkamerramen, rechtsachter de keukendeur rechts de toegang tot een parkje met de stenen ronding van een gedempte put.

EERSTE BEDRIJF

Vanachter het gesloten doek klinkt luide feestmuziek. Dronken mensen zingen en hossen. Al snel gaat het zingen over in ruzie en schelden. Er wordt gevochten. Uitroepen van pijn en woede. Dan het snerpend geluid van een politiefluitje. De muziek stopt. Mensen hollen weg. Stilte. Het doek gaat open. Donker. Langzaam wordt het lichter. Het plein vroeg in de morgen. Niemand te zien. Vlaggetjes hangen slap aan een lijn dwars over het plein. Overal liggen bierblikjes, frites-bakjes en andere resten van een nachtelijk feest. Het terrasmeubilair is in grote wanorde. Het raam middenachter staat wijd open. Vanuit dat vertrek komt dan het aanhoudende doordringende geluid van een wekker. Een hand verschijnt boven de putrand. Vingers zoeken en vinden een bierblik. Een vinnige klap op het blik, gelijk stopt de wekker. De hand verdwijnt. Voor een ander raam staat Bolle in nachthemd, hij kijkt met kleine oogjes naar het plein, hij krabt zijn dikke buik en spuwt uit het raam voor hij het sluit en een gordijn neerlaat. De keukendeur zwaait open. Mattie in een verschoten en te grote jurk loopt met een emmer keukenafval het terras op. Zonder op te kijken gaat ze naar de put en leegt de emmer daar zonder in de put te kijken. Vlug gaat zij het hotel in. Xander in de put komt omhoog. Op zijn gezicht zit wat geronnen bloed. Zijn T-shirt is gescheurd. Zijn broek is gehavend. Xander plukt wat schillen van zijn lijf. Kijkt dan rond alsof hij de wereld voor het eerst ziet. Voddemarie op met haar karretje met gesorteerd afval (waar mogelijk nadert ze de speelvloer door de zaal) Ze is geïrriteerd en mopperig, prikt hier en daar afvalpapier op. Xander duikt weg.

Voddemarie: Dat viert maar feest! Dat neemt het er maar mooi van! Dat stopt zich maar tot de strot toe vol! En wat doen de dames en heren met wat de dames en heren niet blieven? Dat gooien de dames en heren achter zich op de grond! Natuurlijk! Marie ruimt het wel weer op! En als het nog enige waarde had, als Marie er nog iets mee kon, maar nee: rotzooi is het! Maar wat verwacht ik ook anders hier? Een bende maakt bende. Troep maakt troep! (*Voddemarie bij de speelvloer*) Maar laat een ding duidelijk zijn: De eerste de beste die nou nog iets op de grond laat vallen, al is het de roos uit zijn haren ... (*dreigt met haar stok*) die krijgt het met mij aan de stok! (*op de speelvloer*) Die rijg ik hier ter plekke tot saté! Moet je nou toch 'ns zien! Hier ligt de hele snackbar uitgekotst. En de put ligt ook al tot de rand toe vol met... (*lijkt in de put te willen prikken*)

Xander: Neeeeeee!!! Niet doen! (*springt afwerend omhoog; Voddemarie stapt met een kreet van schrik terug*) Dat moet u niet doen! (*als X. uit de put wil klimmen, dreigt V hem terug met de stok, ze kijken elkaar een tijdje aan*) Is-ie scherp?

Voddemarie: Wil je 'ns proberen?

Xander: Nee. (*stilte*) Ik heb het zo koud. En ik ben vies.

Voddemarie: Niet viezer dan ik.

Xander: Ik snap er niks van.

Voddemarie: (*stilte*) Wat snap jij niet?

Xander: Hoe ik hier kom!

Voddemarie: Tja. Hoe komt een mens in de put!

Xander: Ah! Dit is een put? Oh. Maar dan is-ie wel gedempt.

Voddemarie: Vanwege het kalf. En je weet: als het kalf verdronken is...

Xander: Dan is-ie dood.

Voddemarie: Ik bedoel de uitdrukking: Als het kalf verdronken is...

Xander: (*blij*) Haalt men ouwe koeien uit de sloot!!

Voddemarie: Dempt men de put! Anders komt het kalf je halen...

Xander: Nooit van gehoord.

Voddemarie: Ben jij daar als kind niet bang mee gemaakt? "Als jij niet doet wat papa zegt komt het kalf je halen!" "Als jij nou niet gehoorzaam naar bed gaat komt het kalf uit de put en die neemt je mee zo de put in!"

Xander: Ik weet niks van een kalf dat je komt halen.

Voddemarie: Dat dacht ik al. Jij bent niet van hier, hè?

Xander: Als u het zegt... (*duwt stok voorzichtig weg*)

Voddemarie: Iedereen hier kent mij en ik ken iedereen en ik ken jou niet. Dat kalf kende ik ook en het kalf kende mij. Ik heb gehuild toen-ie verkocht werd. En ik heb gehuild toen -ie verdronk. Terwijl hij hier zat te zuipen... (*gebaart naar hotel*)

Xander: Dat kalf?

Voddemarie: Nee jongen, die boer! Er was jaarmarkt en van der Spek ging mijn kalf verkopen. Ken je van der Spek? Nee natuurlijk. Nou, prijs je gelukkig. Ik ken hem heel goed! Het is een varken. Een oud varken inmiddels. Goed, de herenboer en zijn zoons, stuk voor stuk ook allemaal varkens, zaten hier al voor de markt begon te hijzen en op te scheppen. Maar ja, dat duurde maar en duurde maar en het beest kreeg ook dorst, keek in de put, rook het water en dook erin. Plons! Van der Spek er met zijn dronken kont achteraan.

Xander: Plons!

Voddemarie: Plons! Maar van der Spek hebben ze er weer uitgekregen. Het kalf niet. En ik kan je wel zeggen dat het voor de stad een stuk beter was geweest als die boer verzopen was en dat

dat kalf wethouder was geworden. *(als X eruit wil klimmen)* Kan jij niet even beleefd blijven luisteren? *(X terug)* Want wat deed die rijke stinkerd? De volgende dag kwam-ie met al zijn zoons, hij heeft er zes, en al zijn wagens, ook zes, en gooide de put vol met puin en aarde. Een ramp want toen zat de stad zonder water. En het was prima bronwater!

Xander: Waarom hield men die man dan niet tegen?

Voddemarie: Omdat-ie behalve stinkend rijk ook nog wethouder was. En nog steeds is! Van Openbare Werken! Nou heeft hier nog nooit iemand een van der Spek in het openbaar zien werken. Maar wel heeft hij al zijn zoons op de warmste stoelen gedropt. Het raadhuis is zijn poppekast en de krant schrijft wat hij wil. In de raad zitten allemaal marionetten, behalve ik dan, zei de gek. Mij heeft-ie niet aan een touwtje. Oh nee!

Xander: U zit hier in de raad? Zo ziet u er helemaal niet uit! Oh, sorry.

Voddemarie: Lijst Drie Voddemarie. Weg met de doofpot en open de put! Maar die Speklappen willen er notabene een standbeeld op van die ouwe gek. Als het nou nog een beeld van mijn kalf was!

Xander: Dus ergens hieronder ligt een kalf?

Voddemarie: Als het aan mij ligt niet lang meer. Ik haal 'm eruit. Alsnog. Ja, wat kijk je nou?

Xander: Mag ik er nu dan eerst uit, mevrouw?

Voddemarie: Ik ben geen mevrouw. Ik ben Marie. Voddemarie! *(wijst op haar kar)* Ik zeg altijd: beter eerlijke vodden dan de nieuwe kleren van de keizer. Goed, kom er maar uit. En trek die broek uit.

Xander: Moet dat? *(klimt uit de put)*

Voddemarie: Als je er zo bij blijft lopen krijg je beslist problemen. Of met de dames of met de politie. Of met je blaas. *(X doet de broek uit, V naar haar kar)* Ik zal 'ns kijken of ik iets degelijks voor je heb.

Xander: *(kijkt naar zijn wild gekleurde short)* Nee hè!

Voddemarie: *(zoekt in de kar)* Wat is er?

Xander: Wat ik hieronder aanheb... dat is toch niet normaal!

Voddemarie: *(kijkt, lacht kort)* Zoekt je moeder die dingen uit?

Xander: Mijn moeder... Ik weet het niet. Doet u dat wel voor uw kinderen? *(als V hem stil aankijkt)* Of hebt u geen kinderen?

Voddemarie: Het is inderdaad een gekke broek.

Xander: Ik wist niet dat ik zoiets droeg, eh... Marie.

Voddemarie: Vreemdeling! Nou is het jouw beurt. Stel je 'ns netjes voor. Nou, kom op! Ik wacht.

Xander: Als u niet lacht.

Voddemarie: Wat valt er hier nou te lachen?

Xander: Ik weet het niet.

Voddemarie: Nou ik ook niet.

Xander: Ik... ik weet niet wie ik ben.

Voddemarie: Jij weet niet wie je bent. *(lacht even)*

Xander: Ziet u wel, u lacht.

Voddemarie: Een grote vent die zijn naam niet kent...

Xander: Ik probeer het me te herinneren, maar.... ik ben helemaal leeg. Het zal wel weer komen natuurlijk, maar... nu even niet.

Voddemarie: Oh, wacht 'ns! Natuurlijk, dat kan... Heb je gevochten? Natuurlijk! Ze hebben jou in elkaar geslagen vannacht!

Xander: Mij? Geslagen? Hoezo?

Voddemarie: Zoals je eruit ziet. Dat komt niet van 'n spelletje schaak. Er is natuurlijk weer gevochten. Zoals altijd de nacht voor het feest.

Xander: Sorry, maar over wat voor feest hebt u het?

Voddemarie: Het is vandaag feest, jongen. Deze stad viert "De Dag van het Kalf"!

Xander: Waarom feest om dat kalf?

Voddemarie: Een soort jaarfeest. Om de heldendaad te vieren. Belachelijk natuurlijk!

Xander: Wat een klucht.

Voddemarie: Daar beginnen ze mee. De avond ervoor. Een klucht door de Spek Spelers! Jong en oud ligt in een deuk om Bolle in een blote jurk en de gillettjes van onze aangeschoten schooljuffrouw met sterallures. Met in de pauze een grootse verloting om de Van der Spekken te spekken. Vervolgens zetten de echte fuifnummers het op een zuipen. Hier, in het café van Bolle. Bolle is de jongste Spekklap. En de slapste. Kan niks en doet niks zonder zijn pa.

Xander: Maar waarom zouden ze mij in elkaar slaan?

Voddemarie: Het draait altijd uit op knokken. 't Is een soort volkssport. Ik dacht, misschien dat je daarom in de put.... Heb je ruzie gehad? Heb je zien spelen? Heb je wat lelijks gezegd?

Xander: Ik ben een groot zwart gat. Ik weet niks. Niet eens mijn naam!

Voddemarie: En ik heb niet eens een broek voor je! *(Botnek, de politieagent, van links voor, op de dienstfiets, stopt en stapt af, parkeert zijn fiets zorgvuldig)* Daar komt een broek! En in die broek zit Botnek. En hij moet uit die broek en jij moet erin! En jij heet... Xander, afgesproken?

Xander: Xander. Waarom Xander?

Voddemarie: Xander is een naam als elk ander. Morgen, commissaris!

Botnek: Brigadier! *(knikt)* Zo! Denkt meneer zo aan de race mee te kunnen doen? Zo zonder broek?

Xander: Race?

Voddemarie: De brigadier bedoelt de kruiwagenrace. Ook elk jaar zo'n

adembenemend evenement! En daarna volgen nog zakschudden en paalkotsen. En 's avonds gekostumeerd hossen op het plein. Een soort mottebal zeg maar. *(tot Botnek)* Ga je dit jaar weer als cowboy, Botnek?

Botnek: Niks cowboy! Ik ga altijd als Sheriff! Ik vertegenwoordig ook dan de sterke arm. Meneer de wethouder gaat weer als ridder en iemand zal toch op hem moeten letten!

Voddemarie: Gaat dat ouwe kadaver weer in het gemeente-harnas?

Botnek: Pas op je woorden, Marie!

Voddemarie: Vergeet je oliespuitje maar niet. Dat harnas staat al eeuwen te roesten in het raadhuis. Een keer per jaar perst die ouwe zijn knoken in dat ding. Van der Spek in blik!

Botnek: Ik heb dit allemaal niet gehoord. Maar meneer hier heb ik wel gezien. En meneer gaat niet geheel gekleed in de zin der wet! En ook op feestdagen gelden de bepalingen van de Wet op de Openbare Zedelijkheid. Juist op die dagen! Dus moeten wij meneer verbaliseren. Uw naam, meneer?

Xander: *(blij)* Ah! Mijn naam! Die weet ik! Xander!

Botnek: Xander?

Xander: *(tot V)* Dat was het toch?

Botnek: Met een X? Of zegt u maar wat?

Voddemarie: Neem nou maar van mij aan dat hij zo heet.

Botnek: Van jou neem ik niets aan. Niets! Meneer, wat is uw echte naam?

Xander: Xander. Echt waar. Tenminste... Ik weet niet beter.

Botnek: Ja, ja. En uw zogenaamde achternaam, mogen we die ook weten?

Xander: Ja, ziet u...

Botnek: U kunt er niet zo gauw een verzinnen?

Voddemarie: Botnek, je bent nog niet goed wakker geloof ik.

Botnek: Ik ben uitermate wakker.

Voddemarie: Zie je niet wie meneer is?

Botnek: Zou ik meneer moeten kennen?

Voddemarie: Dat zou ik wel zeggen, ja. Lees je geen kranten? Kijk je nooit naar het journaal?

Botnek: Natuurlijk.

Voddemarie: Begint je al iets te dagen?

Botnek: Natuurlijk.

Voddemarie: Natuurlijk! Jou daagt het al als het bij ons nog nacht is. Dan begrijp je ook dat het vandaag jouw taak is ervoor te zorgen dat meneer "Xander" bij zijn bezoek aan onze stad geen strobreed in de weg gelegd zal worden. Meneer is hier namelijk incognito.

Botnek: Incognito? Hoe komt het dat ik hier niet van weet?

Voddemarie: Dan was meneer niet ín maar úitcognito. Dat kan natuurlijk niet.

Botnek: Kom ja, dat begrijp ik ook wel. Maar men dient mij toch te laten weten wat mij te doen staat?

Voddemarie: Heb je de dienstvoorschriften dan niet gelezen?

Botnek: Die lees ik altijd. Van voor naar achter en van achter naar voor. Daar stond niets in over iets dat ik niet mocht weten.

Voddemarie: Ook niet in die van vanmorgen...?

Botnek: Van vanmorgen? Ja kijk, ik heb gister gesouffleerd en mevrouw Kallee ging kris-kras door het boekje, het pistool van Bolle weigerde en in mijn eentje heb ik alle decors afgebroken... *(tot X)* En daarbij komt, meneer, deze dag moet ik ook nog in mijn eentje alle diensten waarnemen en daarom.. tja...

Voddemarie: ... had je meneer bijna gearresteerd. Een spiering die een kabeljauw vangt!

Botnek: Ja, kijk, meneer staat hier zo zonder broek. Meneer zal daar wel zo zijn reden voor hebben, maar toch...

Xander: Het is wel frisjes zo zonder broek.

Botnek: Dan moet meneer toch maar zijn broek aantrekken.

Voddemarie: Meneers broek is niet meer aantrekkelijk. Trouwens, hoge heren hebben wel iets anders aan hun hoofd dan hun broek! Dus doen ze die maar al te vaak uit.

Botnek: Dat hoef je mij niet uit te leggen! Maar begrijpt de burgerij dat als ze meneer hier zo zien?

Voddemarie: Dus, Botnek, wat let je?

Botnek: Wat let mij..? Nee, je bedoelt toch niet.... dat ik... mijn broek?

Voddemarie: Dat bedoel ik wel. Kijk, als je ooit adjudant wil worden... En meneer hier is wel heel wat hoger dan adjudant!

Botnek: Maar ik kan me toch niet hier...? Waar alle mensen bij zijn...?

Voddemarie: Waar zie jij al die mensen? Maar goed, Botnek, terwille van je ongerepte staat... *(wijst op de put)* Daar is de kleedkamer.

Botnek: Als je maar weet dat ik het niet voor jou doe. Ik doe het voor meneer. En omdat hogerhand het zo wil. *(klimt in de put, uit zicht)*

Voddemarie: Van hogerhand wordt lagerhand altijd al uitgekleeft. En vervolgens de das omgedaan. En daar zakt mij de broek weer van af. *(X niest)* Opschieten, Botnek, het komt meneer al de neus uit. *(gemompel uit de put, tot X)* Of beginnen je hersenen te ontdooien?

Xander: Dus ik ben Xander. Maar wie is dan die Xander?

Voddemarie: Wie je maar wilt. *(gebaart hem te zwijgen)* Lukt het, Botnek?

Botnek: Nog één knoopje!

Voddemarie: Meneer krijgt het erg koud. En hoge heren hebben vaak een zwakke blaas.

Botnek: *(de broek over de putrand leggend)* Dat is mij bekend.

Voddemarie: *(pakt de broek en geeft hem aan X)* Maar het is beter zwak geblazen dan de kont verbrand.

Botnek: Natuurlijk.

Xander: *(trekt broek aan)* Xander.... ergens komt het me nog bekend voor ook. Maar ik ben toch niet helemaal tevreden, maar wat was het wel...?

Botnek: *(staat, ook hij draagt dezelfde bizarre bokssersshort)* Meneer?

Voddemarie: Allemachtig, die was zeker in de aanbieding! *(Botnek duikt terug)* Botnek, kies jij die dingen zelf uit of is dit de smaak van mevrouw Botnek?

Botnek: Zou je misschien even niet willen kijken. En meneer ook niet.

Voddemarie: *(draait)* Dat mannen zulke dingen in het openbaar dragen!

Botnek: Ik vind deze situatie nogal pijnlijk, maar die broek, meneer, aan de riem, daar zit mijn dienstpistool nog aan. Die mag ik niet afgeven. Hoe hoog u ook bent. Ik hoop dat u daar begrip voor hebt. Ziet u dat foudraal?

Xander: *(zoekt en vindt)* Dit geval?

Botnek: Zou u hem eruit willen halen? *(X doet dit)* Voorzichtig uithalen. Met duim en wijsvinger en nergens aankomen. En nu heel voorzichtig... niet omdraaien... en dan aan mij willen geven. *(X loopt achteruit, Botnek geeft hem aanwijzingen)* Iets meer naar links, meneer. Nog iets meer. Voelt u de rand. Wilt u hem er nu heel voorzichtig opleggen. Pas op! *(het pistool valt naast de put, B. wil hem pakken. Uit het hotel komt Mattie, ze kijkt niet op maar gaat gejaagd het terrasmeubilair schoonsoppen en goed zetten)*

Xander: Marie. Wie is dat meisje?

Voddemarie: Welk meisje?

Botnek: Wat? Waar? Wie!?! *(duikt terug, zonder pistool, uit zicht)*

Voddemarie: Dat is Mattie. De jongste van Bolle. Een van der Spek zou je zeggen, maar Mattie is anders... nou ja, net als ik, ook een beetje 'n verdrongen kalf. En, past de broek?

Xander: *(voelt aan zijn kruis)* Hij is hier wat te klein.

Voddemarie: Of jij bent daar wat te groot.

Xander: *(over Mattie)* Misschien dat zij weet wie ik ben...

Voddemarie: Misschien is het helemaal niet leuk om te horen wie je bent. Valt misschien tegen.

Xander: Zou kunnen.

Voddemarie: Nu kun je bedenken wie en wat je worden wilt. Vandaag

beval jij van jezelf. Da's toch fantastisch!

Xander: Maar ik geloof niet dat ik zoveel fantasie heb dat ik ... Waar kom ik vandaan? Waar ga ik heen? Dat soort dingen. Als u me er nou bij helpt, net als met die naam...

Voddemarie: Reken maar op mij, ik bedenk wel wat. *(Mattie loopt resoluut met emmer vuil water naar de put en leegt hem daar, Botnek springt met een rauwe kreet omhoog, Mattie schrikt hevig, rent weg, in de armen van Xander)*

Mattie: Het Kalf! Het Kalf!!

Xander: Het kalf? Waar? *(Botnek klimt uit de put, fietst weg)*

Mattie: Het Kalf komt me halen! Ik hoorde hem! Het Kalf. Het Kalf. Ze zeggen altijd dat-ie... dat-ie je komt halen! Maar ik heb toch niks gedaan!

Xander: *(slaat armen om haar heen)* Rustig maar, er zal je niks gebeuren.

Mattie: Het Kalf neemt me mee de put in en dat wil ik niet.

Xander: Ik ben toch bij je. En er is geen kalf, echt niet.

Mattie: Geen kalf?

Xander: Ik heb nog nooit een kalf zien fietsen..

Mattie: *(kijkt naar de put)* Maar... ik hoorde toch ... iets loeien?

Voddemarie: Het was geen kalf, Mattie. Dat was Botnek.

Mattie: Botnek? Oh. Ik dacht echt even... ik schrok toch zo!

Xander: Ik voel het, je trilt. *(tot V)* Ze trilt over haar hele lijf.

Voddemarie: Geloof je nou echt dat er 'n kalf uit die put komt om jou te pakken. Mattie, dat soort onzin geloof jij toch niet?

Mattie: Nee, natuurlijk niet, maar het werd wel altijd tegen me gezegd... Vader en Bella's moeder toen ze nog leefde... Weet u, ik zat wel 'ns stiekem te lezen... nou ja... als ik m'n best niet deed, dan zou dat Kalf komen. In sinterklaas geloofde ik ook nooit, maar als hij zomaar voor me stond, geloofde ik er toch in. Maar ik moet nu aan het werk, anders...

Xander: Wat een haast! Het is toch een feestdag?

Mattie: Daarom juist. Straks komen de mensen en die willen wat van me gebruiken...

Voddemarie: Deze jongeman wil ook wel wat van je gebruiken

Mattie: Wie..? *(kijkt nu op naar X, maakt zich los, verlegen)* Oh. Ik wist niet... Sorry. Ik wil niet dat u denkt... Het is zo kinderachtig van me.

Xander: Ik ben blij dat ik wat kon doen. Jij heet dus Mattie? *(Mattie knikt)*

Voddemarie: En jij weet wie hij is?

Mattie: Ik dacht even van wel... maar...

Voddemarie: Nou, misschien is het ook zoals je dacht.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto